

[Statsministeren.]

bliver et Udtryk for Befolkningens Stillingtagen til dette Spørgsmaal.

Under disse Vilkaar kan vi ikke arbejde, og jeg maa derfor til Slut anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod det af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen m. fl. stillede Forslag til Beslutning.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): I de næsten to Aar, der er gaaet siden den nuværende Regerings Udnævnelse, har jeg flere Gange i dette høje Ting gjort Rede for sydslesvigske Spørgsmaal og for Udenrigsministeriets Bestræbelser for at bidrage til deres Løsning, baade hvor disse Bestræbelser har ført til Resultat, og hvor de foreløbig ikke er blevet kronet med Held. Jeg kan henvise til de Redegørelser, jeg har fremsat den 27. Februar, den 9. Juli og den 30. Oktober 1946 samt den 28. Februar og den 12. Marts 1947.

Den Lejlighed, der er givet mig i Dag, vil jeg gerne benytte til at omtale nogle aktuelle sydslesvigske Problemer og derudover til at fremsætte nogle Udtalelser om Sagens Stilling i Almindelighed, saaledes som den tegner sig for mig.

Det fremgaar af de Redegørelser, jeg lige nævnte, at Regeringen paa en lang Række Omraader har udfoldet et udenrigspolitisk Initiativ, dels for over for andre Magter at fremføre de Synspunkter, vi ønsker at gøre gældende under Forhandlingerne om den kommende Ordning af Tysklands Forhold, dels for at sikre Adgang til fri kulturel og politisk Livsudfoldelse for de dansksindede Sydslesvigere i den Overgangstilstand, der bestaar og vil bestaa, indtil Tysklands Forhold definitivt er blevet ordnet. Alt tyder paa, at denne Overgangstilstand vil komme til at vare i forholdsvis lang Tid. Saa meget mere er der Grund til at søge aktuelle Problemer løst, og saa meget mere Grund er der til at beklage, at Udviklingen i Sydslesvig i de senere Maaneder har formet sig mindre tilfredsstillende, end vi kunde ønske.

Jeg vil først gøre nogle Bemærkninger om vort Syn paa Sydslesvig i Forbindelse med Forholdet til Tyskland i Almindelighed.

Folkeretligt set bestaar der for Tiden Krigstilstand mellem Danmark som en af de allierede Magter og Tyskland. Der findes ingen tysk Centralregering, og vi har ikke diplomatisk Forbindelse med nogen tysk Myndighed. Selv om der er givet Tyskerne et vist Selvstyre inden for begrænsede Omraader under Militærregerin-

gernes Kontrol, er Forholdet det, at ingen tysk Lokalregering eller Myndighed udøver en selvstændig statslig Højhedsret. Saa længe Tysklands fremtidige Forhold ikke er varigt ordnede, udøver de fire allierede Stormagter Suveræniteten over Tyskland.

Der er forhandlet med de allierede Magter om Tysklands Fremtid, og nye Forhandlinger er planlagt. Danmark blev for snart et Aar siden opfordret til at gøre Rede for sine Synspunkter og Ønsker angaaende Tysklands fremtidige Ordning. I Medfør af denne Opfordring forelagde vi i Februar i Aar Stedfortræderkonferencen i London vort Memorandum af 31. Januar 1947, der havde Tilslutning fra et meget stort Flertal af de politiske Partier paa Rigsdagen.

Naar Forholdet er som her sagt, er det naturligt at betragte hele den Opbygning af Forvaltningsapparatet i Tyskland, der nu finder Sted, som noget foreløbigt, der vil blive ændret efter de Synspunkter, Stormagterne senere maatte blive enige om. Opfattelserne divergerer. Nogle ønsker Tyskland opbygget efter centralistiske, andre efter føderalistiske Principper. Ingen af de nuværende politiske og administrative Dannelser kan foregribe den endelige Ordning, og vi maa derfor — for at tage det, der ligger os nærmest — betragte Landet Slesvig-Holsten som en midlertidig Konstruktion, der muligvis i Fremtiden vil gaa op i en større Enhed, eller muligvis vil blive delt i flere mindre Enheder. Det staaer stadig til Drøftelse, hvad der vil være mest formaalstjenligt, og det er usikkert, hvad det endelige Resultat bliver. Landet Slesvig-Holsten har for Tiden ikke Krav paa at blive betragtet som andet end et Provisorium.

Ogsaa Borgerne i Landet Slesvig-Holsten er som Følge deraf berettiget til at anse Landets nuværende Ordning som noget midlertidigt. Det maa staa Borgerne frit for over for de bestemmende Instanser at gøre deres Synspunkter gældende angaaende den Ordning, der skal komme engang i Fremtiden.

Ud fra denne Betragtning er det vigtigt for os, at der ved de midlertidige Foranstaltninger, som Besættelsesmagterne træffer om Forvaltningen i Tyskland, ikke foretages Skridt, der foregriber den endelige Ordning, navnlig ikke den, som vi har gjort os til Talsmænd for.

Vi har hele Tiden staaet paa det Standpunkt, at Sydslesvigerne skulde have Ret til at gøre sig gældende i den lokale Administration og i de lokale Raad i Forhold til